

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 21 Οκτωβρίου 2020, με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος, Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 20-9-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1320/21-9-2020 της ένωσης οικονομικών φορέων με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενης (εφεξής «πρώτη προσφεύγουσα»).

Και την από 21-9-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1331/22-9-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «δεύτερη προσφεύγουσα»).

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Της παρεμβαίνουσας προς απόρριψη αμφοτέρων των προσφυγών, ένωσης οικονομικών φορέων «...», νομίμως εκπροσωπούμενης (εφεξής «πρώτη παρεμβαίνουσα»).

Και της παρεμβαίνουσας προς απόρριψη της πρώτης προσφυγής, δεύτερης προσφεύγουσας.

Ως και της παρεμβαίνουσας προς απόρριψη της δεύτερης προσφυγής, πρώτης προσφεύγουσας.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της με αρ. Δ20/οικ. 1928//Φ.29/Μ-Ε/10-9-2020 Απόφασης Διευθυντή ... της αναθέτουσας, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την «Εκπόνηση Προκαταρκτικής Μελέτης, Προμελέτης και Μ.Π.Ε. για την κατασκευή νέου λιμένα στη ...», εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 574.847,28 ευρώ, η οποία απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 8-1-2020 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 10-1-2020 με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α

Η συζήτηση άρχισε αφού ακούστηκε ο Εισηγητής, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρθρο 5 ΠΔ 39/2017 και άρθρο 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 2.875,00 ευρώ, για τη δε άσκηση της δεύτερης Προσφυγής κατεβλήθη ομοίως το παράβολο με αρ. ... και ποσού 2.875,00 ευρώ, φέρουν δε αμφότερα την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος, ασκούνται αμφότερες οι προσφυγές κατόπιν της από 10-9-2020 κοινοποίησης της προσβαλλομένης, εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών, ως και βαθμολόγησης αυτών, καθ' ο μέρος έκαστος προσφεύγων βάλλει κατά της συγκριτικής αυτού βαθμολόγησης μετά αυτής των συνδιαγωνιζομένων του, ομοίως δε μετ' εννόμου συμφέροντος και εμπροθέσμως, κατόπιν της από 22-9-2020 κοινοποίησης των προσφυγών, ασκούνται οι από 2-10-2020 παρεμβάσεις, αντικρούει δε η αναθέτουσα με τις από 29-9-2020 Απόψεις της, κατά των οποίων οι προσφεύγοντες υποβάλλουν τα από 15-10-2020 υπομνήματα τους. Άρα, αμφότερες οι προσφυγές και όλες οι παρεμβάσεις πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, με τις Αποφάσεις 7μελούς ΑΕΠΠ 14-15/2020, που προηγήθηκε επί της ίδιας διαδικασίας ακυρώνοντας την προηγούμενη εκτελεστή πράξη της αναθέτουσας, κρίθηκε ότι «Πλην όμως, σε κάθε περίπτωση και ασχέτως των ανωτέρω, η τελική πράξη της Επιτροπής δεν εκδόθηκε από οιαδήποτε εκ των δύο συνθέσεων της ούτε προφανώς, από αυτή της τελευταίας συνεδρίασης, αλλά συνεκδόθηκε από τις δύο επιμέρους συνθέσεις της και μάλιστα, αποσπαστά ως προς την αξιολόγηση διαφορετικών επιμέρους κριτηρίων αξιολόγησης. Σε αντίθεση δε με τους ισχυρισμούς της αναθέτουσας, το ενιαίο της κρίσης επί της βαθμολογίας, η οποία εξάγεται δια μίας και ενιαίας απόφασης συνιστά κρίσιμο στοιχείο της νομιμότητας αυτής και της διασφάλισης της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των διαγωνιζομένων και οι βαθμολογίες όλων τους σε όλα τα κριτήρια θα πρέπει να τύχουν αν μη τι άλλο έγκρισης από ένα ενιαίας σύνθεσης όργανο αξιολόγησης, ακόμη και αν τυχόν παραδεκτώς ενδιάμεσως έλαβε χώρα εναλλαγή μελών του οργάνου. Και τούτο διότι ευλόγως και στο πλαίσιο της προσωπικής τεχνικής κρίσης επί της συγκριτικής βαθμολόγησης αποδεκτών καταρχήν τεχνικών προσφορών, κάθε μέλος του οργάνου βαθμολόγησης, ασκώντας ακόμη και όλως αμερόληπτα τα καθήκοντα του, προδήλως προσεγγίζει το ζήτημα της απονομής βαθμών διαφορετικά ως προς την αρμόζουσα, αναλόγως στοιχείων των προσφορών,

βαθμολογία, με αποτέλεσμα προφανώς ακόμη και επί της ίδιας προσφοράς και των ίδιων ακριβώς στοιχείων, κάθε ανά περίπτωση πρόσωπο να κρίνει ως δίκαιη και ανάλογη, διαφορετική βαθμολογία. Η ενότητα της κρίσης επί όλων των κριτηρίων εξ ενιαίας σύνθεσης μελών διασφαλίζει ότι ουδείς οικονομικός φορέας θα περιέλθει σε ευνοϊκή ή δυσμενή θέση, εξαιτίας της σύμπτωσης διαφορετικής σύνθεσης μελών επί διαφορετικών βαθμολογούμενων κριτηρίων και της συσχέτισης αυτής με την ανά περίπτωση υπεροχή ή μη της προσφοράς του σε συγκεκριμένα κριτήρια. Ούτε είναι δυνατόν να υποτεθεί εκ των προτέρων, ότι θα ήταν ίδια η βαθμολόγηση των επιμέρους κριτηρίων, ως και η συνολική βαθμολόγηση των προσφορών, εφόσον αυτές είχαν κατά το σύνολο τους βαθμολογηθεί από την ίδια σύνθεση. Τούτο δε, πέραν της ρητής διάταξης του άρθρου 15 παρ. 2 Ν. 2690/1999, που ορίζει ότι ακόμη και αν νομίμως εναλλάχθηκαν τα μέλη, μεταξύ περισσότερων συνεδριάσεων, θα πρέπει η απόφαση να ληφθεί από τα μέλη της σύνθεσης της τελικής συνεδρίασης και τούτο μάλιστα, αφού ενημερωθούν πλήρως τα μέλη που δεν μετείχαν στις προηγούμενες συνεδριάσεις, σχετικά με τα ουσιώδη σημεία αυτών, με αναγκαία την καταχώριση της οικείας ενημέρωσης στα πρακτικά. Εν προκειμένω, όχι μόνο τίποτα σχετικό δεν καταγράφηκε στο οικείο Πρακτικό, αλλά με σαφήνεια εξ αυτού προκύπτει ότι η κρίση επί των Κ1 και Κ2 κριτηρίων δεν προέρχεται από τα μέλη της τελευταίας συνεδρίασης, αλλά από τα μέλη της περιλαμβάνουσας 2 διαφορετικά εκ των 3, μέλη, της σύνθεσης της τέταρτης και πέμπτης συνεδρίασης. Επιπλέον, ουδόλως προκύπτει ότι η τελική σύνθεση ενέκρινε ή εν γένει έκρινε επί των προηγηθέντων σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής και αποδοχής τεχνικών προσφορών, ενώ αντίθετα εκ του ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ Ι προκύπτει ότι έκρινε περί τούτου η σύνθεση Ακόμη, δια των ανωτέρω ουδεμία σύνθεση εν τέλει αναλαμβάνει την ευθύνη και εκδίδει την ενιαία πράξη, με αποτέλεσμα η τελευταία να μην προκύπτει ότι συνιστά προϊόν κρίσης οιασδήποτε εν τέλει συγκεκριμένης σύνθεσης. Το δε ΠΡΑΚΤΙΚΟ υπεγράφη συνολικά από κάθε μετέχοντα σε κάθε επιμέρους συνεδρίαση, άρα και από μη μετέχοντες στην τελευταία συνεδρίαση, παρότι όμως, η εξέταση της υπόθεσης για την κρίση στην οποία η οικεία Επιτροπή κατέληξε αποτελεί μία και ενιαία διαδικασία κατατείνουσε σε μία και ενιαία πράξη. Επομένως, η επικυρωθείσα δια της προσβαλλομένης κρίση του οργάνου αξιολόγησης εκδόθηκε κατά παράβαση των περί συνθέσεως κανόνων και άρα, κατά παράβαση ουσιώδους τύπου και ούτως πάσχει και η εγκρίνουσα αυτή ως είχε, προσβαλλομένη εκτελεστή πράξη, η οποία εξάλλου, ουδόλως προκύπτει ότι κατέληξε σε οιαδήποτε ίδια και αυτοτελή σε

σχέση με την ως άνω γνωμοδότηση, κρίση, αλλά απλώς ενέκρινε αυτή. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, κάθε άλλος λόγος και ισχυρισμός της πρώτης προσφυγής, περί της ειδικότερης βαθμολογίας των προσφορών στα επιμέρους κριτήρια αξιολόγησης καθίσταται άνευ αντικειμένου, αφού δεν είναι δυνατή η κρίση περί της νομιμότητας του συγκεκριμένου βαθμολογικού αποτελέσματος επί μιας μη νόμιμης και επαναληπτικής βαθμολογικής διαδικασίας, η οποία είναι ουδόλως γνωστό σε τι αποτέλεσμα θα καταλήξει. Κατά συνέπεια δεν είναι δυνατή η εκ των προτέρων εκ της ΑΕΠΠ κρίση επί της ορθότητας των ούτως ή άλλως ήδη ακυρωθισών συγκριτικών βαθμολογήσεων ως έχουν κατά τη νυν δεύτερη προσβαλλομένη. Τούτο δε θα διακινδύνευε και υπεισέλευση της ΑΕΠΠ στην αρμοδιότητα του οργάνου αξιολόγησης, το οποίο ουδόλως έχει εισέτι νομίμως βαθμολογήσει τις προσφορές και μάλιστα και με εκ των προτέρων υπόδειξη συγκεκριμένων ληπτέων υπόψη παραμέτρων και συσχετίσεων περί του βαθμού στον οποίο πρέπει ανά κριτήριο και ανά προσφορά το ίδιο να καταλήξει. Εξάλλου, η ΑΕΠΠ είναι αρμόδια αποκλειστικά για τον ακυρωτικό και οριακό έλεγχο ασκήσεως από την αναθέτουσα της εκτιμητικής και διακριτικής οικείας βαθμολογικής ευχέρειας, προϋποθέτοντας προφανώς καταρχήν νομότυπη και κατά τήρηση του οικείου ουσιώδους τύπου ολοκλήρωση της βαθμολογικής διαδικασίας, η οποία ελλείπει εν προκειμένω.». Επομένως, η ΑΕΠΠ ακύρωσε την ως άνω προηγούμενη εκτελεστή πράξη, ένεκα διάγνωσης παράνομης σύνθεσης του οργάνου αξιολόγησης προσφορών που συνέταξε το επικυρωθέν δια της εκτελεστής πράξης, πρακτικό. Η δε αναθέτουσα, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντα, μετά τις ως άνω Αποφάσεις ΑΕΠΠ, επανήλθε σε νέα συνεδρίαση της 4-9-2020, όπου με τη συμμετοχή των ... προέβη στην ενιαία αξιολόγηση και βαθμολόγηση όλων των κριτηρίων αξιολόγησης τεχνικών προσφορών και εκδόθηκε το οικείο νέο πρακτικό που επικυρώθηκε δια της νυν προσβαλλομένης. Είναι αδιάφορο δε ότι τα ως άνω καταγράφηκαν σε ανασύνταξη του εξαρχής παράνομου πρακτικού οργάνου αξιολόγησης προσφορών, ενώ επιπρόσθετα σε αυτό ανέφεραν το πρώτον πως η ... ενημερώθηκε ως προς τα όσα προέκυψαν κατά την αξιολόγηση των προσφορών με την έτερη σύνθεση στην οποία δεν μετείχε στην 1^η, 2^η, 3^η, 4^η και 5^η συνεδρίαση, πριν την 6^η συνεδρίαση, την οποία ακολούθησε η 7^η συνεδρίαση, στην οποία και ολοκληρώθηκε η αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών και η βαθμολόγηση τους πριν την έκδοση της προηγούμενης προσβαλλομένης. Και τούτο διότι σε κάθε περίπτωση έλαβε χώρα νέα συνεδρίαση με νόμιμη σύνθεση, στην οποία έλαβε χώρα συνολική αξιολόγηση των

προσφορών εξαρχής και άρα, οτιδήποτε καταγράφηκε ως προς τις προηγηθείσες συνεδριάσεις που έλαβαν χώρα προ έκδοσης της προηγούμενης προσβαλλομένης στερούνται εννόμων συνεπειών, η δε αναθέτουσα προέβη όντως σε συμμόρφωση με την ως άνω Απόφαση ΑΕΠΠ, ήτοι προέβη σε νέα αξιολόγηση των προσφορών με ορθή σύνθεση, ενώ άλλωστε όσα ο δεύτερος προσφεύγων αναφέρει κατά των προσθηκών περιεχομένων επί των καταγραφών σχετικά με τις προηγούμενες συνεδριάσεις, προβάλλονται άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού δεν δημιουργούν βλάβη σε αυτόν, παρά η όποια βλάβη τυχόν προκύπτει εκ της δια της τελευταίας από 4-9-2020 κρίσης και βαθμολόγησης των προσφορών, αφού έλαβε χώρα σε αυτή συνολική και εξυπαρχής αξιολόγηση τους, ασχέτως αν η Επιτροπή κατέληξε στην ίδια βαθμολογία με την αρχικώς κριθείσα, αφού άλλωστε ουδόλως η ΑΕΠΠ εξέτασε ζητήματα περί της αυτής καθαυτής βαθμολογίας, που συνιστά και το ζήτημα της προκείμενης υπόθεσης. Αναπόδεικτος δε είναι ο ισχυρισμός του δεύτερου προσφεύγοντος περί μη ουσιαστικής αξιολόγησης των προσφορών στην από 4-9-2020 συνεδρίαση, για την οποία πάντως το οικείο πρακτικό αναφέρει την ολική αξιολόγηση των προσφορών, ενώ εξάλλου η ορθότητα ή μη της εν τέλει βαθμολογικής κρίσης θα εξετασθεί στο πλαίσιο των κατ' ουσίαν ισχυρισμών των δύο προσφευγόντων. Συνεπώς, οι οικείοι ισχυρισμοί της δεύτερης προσφυγής όσον αφορά τη μη συμμόρφωση της αναθέτουσας με την ως άνω Απόφαση ΑΕΠΠ και περί πλημμελειών ουσιώδους τύπου, της νυν προσβαλλομένης, είναι απορριπτέοι.

4. Επειδή, περαιτέρω, αμφότεροι οι προσφεύγοντες βάλλουν κατά της βαθμολόγησης των προσφορών τους, όσο και κατά της συγκριτικής τους υποβαθμολόγησης σε σχέση με τις συνδιαγωνιζόμενες προσφορές. Όσον αφορά τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς περί αναίτιολογήτου των βαθμολογήσεων των προσφορών, προκύπτει πως κατά τον όρο 21 και το ειδικό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ Κ1, Κ2, Κ3, Κ4, τα 4 ως άνω κριτήρια αξιολόγησης χωρίζονται έκαστο σε διακριτά, προβλεπόμενα από τη διακήρυξη, υποκριτήρια, έκαστο με συγκεκριμένο επιμέρους συντελεστή βαρύτητας επί της ανά κριτήριο στο οποίο ανήκουν βαθμολογίας, ενώ η βαθμολογία διακρίνεται ανά υποκριτήριο, σε 4 διαβαθμίσεις, «εξαιρετική», «πολύ καλή», «καλή» και «μη ικανοποιητική», εκάστη αντιστοιχούσα σε συγκεκριμένο αποδεκτό εύρος βαθμολογίας. Επιπλέον, η απονομή κάθε συγκεκριμένης διαβάθμισης επί καθενός υποκριτηρίου, εκ της διακήρυξης συνδέεται με μια συγκεκριμένη αιτιολογική κρίση, ήτοι μια διάγνωση περί πληρότητας, επιμέρους ελλείψεων και είδους αυτών ή

περί συγκεκριμένων χαρακτηριστικών της προσφοράς και άρα, η απονομή της ανά περίπτωση διαβάθμισης συνεπάγεται μια καταρχήν αυτόματη εκ της διακήρυξης αιτιολογία που συνάγεται ευθέως ανά υποκριτήριο ανά διαβάθμιση, βλ. αναλυτικά κατωτέρω στην επί των υποκριτηρίων κατ' ουσία εξέταση. Είναι όλως διάφορο πάντως το ζήτημα αν συγκεκριμένη βαθμολογία προϋποθέτει απουσία κάθε έλλειψης, ενώ αυτή εντοπίζεται, περίπτωση όπου η βαθμολογική κρίση είναι εσφαλμένη και πλημμελώς αιτιολογημένη ή το ζήτημα αν συγκεκριμένη βαθμολογία προϋποθέτει έλλειψη κάποιου συγκεκριμένου είδους και βαθμού, ενώ αυτή όμως δεν προκύπτει από την προσβαλλόμενη και το συμπροσβαλλόμενο Πρακτικό οργάνου αξιολόγησης σε συνδυασμό κατ' άρ. 365 παρ. 1 Ν. 4412/2016, με τις Απόψεις της αναθέτουσας που παραδεκτά παραθέτουν ακόμη και το πρώτον αιτιολόγηση, οπότε η αιτιολόγηση της οικείας βαθμολογικής κρίσης είναι αόριστη και ελλείπουσα. Τα τελευταία αυτά ζητήματα όμως δεν δύνανται παρά να κριθούν στο πλαίσιο της επιμέρους εξέτασης των εκατέρωθεν ισχυρισμών επί των επιμέρους υποκριτηρίων και των επιμέρους βαθμολογήσεων κάθε προσφοράς, ενώ πάντως δεν προκύπτει, δια μόνου του λόγου μη αναλυτικής παράθεσης ειδικής ανά υποκριτήριο και προσφορά αιτιολόγησης, λόγος σύλληβδην και εξ αρχής αναίτιολογήτου της κρίσης της αναθέτουσας, αφού αφενός, η διακήρυξη παρέχει την ίδια την καταρχήν αιτιολογία σε συνάρτηση με την οικεία ανά υποκριτήριο διαβάθμιση, αφετέρου, το ειδικότερο ζήτημα της πλημμέλειας της τελευταίας συναρτήσει του τι προϋποθέτει ο συγκεκριμένα απονεμηθείς σε συγκεκριμένη προσφορά σε συγκεκριμένο υποκριτήριο, βαθμός και η αντιστοιχούσα σε αυτόν διαβάθμιση, συνιστά επιμέρους ανά ισχυρισμό ειδικότερα εξεταστέο ζήτημα. Επειδή, ειδικότερα, ο δεύτερος προσφεύγων βάλλει κατά της βαθμολόγησης του πρώτου προσφεύγοντος, του πρώτου παρεμβαίνοντος και του οικονομικού φορέα ... στο Κ3 κριτήριο, πλην όμως όσον αφορά τον πρώτο προσφεύγοντα και τον ..., ο δεύτερος προσφεύγων αναγνωρίζει ότι έπρεπε να βαθμολογηθούν με 85-90, ενώ βαθμολογήθηκαν με 90 και άρα, αφενός οι οικείοι ισχυρισμοί του στερούνται αντικειμένου, αφού το εξ αυτού προβαλλόμενο ικανοποιείται από την προσβαλλόμενη, αφετέρου σε κάθε περίπτωση, το εύρος βαθμολόγησης κατά τη διακήρυξη για χαρακτηριζόμενη ως «Πολύ Καλή» προσφορά ήταν από 85 έως 90 και άρα, εφόσον σε κάθε περίπτωση προσφορά ανήκει όντως στην οικεία διαβάθμιση, η επιμέρους εντός του οικείου αντιστοιχούντος εύρους βαθμολόγησης κάθε προσφοράς, συνιστά ζήτημα ανέλεγκτης ευχέρειας της αναθέτουσας, ενώ άλλωστε, ουδόλως ο δεύτερος

προσφεύγων εξηγεί γιατί τυχόν θα έπρεπε κάποια από τις 2 ως άνω προσφορές να βαθμολογηθεί με βαθμό προς το κάτω όριο του ως άνω εύρους, ούτως ή άλλως. Όσον αφορά δε τη βαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντος στο Κ3 κριτήριο, για το οποίο το οικείο περί των κριτηρίων αξιολόγησης ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ της διακήρυξης προβλέπει ότι «Κ3. Παρουσίαση της χρονικής αλληλουχίας των δραστηριοτήτων κατά φάσεις και στάδια, Τεκμηρίωση του συνολικού χρόνου υλοποίησης, με δεδομένο τα θέματα ιδιαίτερης σημασίας και των εντοπισθέντων προβλημάτων, με αναφορά στα σημεία ελέγχου Για την παραπάνω βαθμολογία όσον αφορά την τεκμηρίωση αξιολογούνται: 1. Αιτιολόγηση της σύνταξης του χρονοδιαγράμματος λαμβάνοντας υπόψη τα θέματα και προβλήματα που επισημάνθηκαν. 2. Αιτιολόγηση των σημείων ελέγχου και παρουσίαση της κρίσιμης διαδρομής 3. Τρόποι αντιμετώπισης τυχόν εκτροπών του χρονοδιαγράμματος», η δεύτερη προσφεύγουσα προβάλλει ότι το χρονοδιάγραμμα της ομάδας ... είναι ελλιπές καθώς δεν παρουσιάζεται η ανάλυση και η χρονική αλληλουχία των δραστηριοτήτων της Α' Φάσης και δεν περιλαμβάνει ούτε τα σημεία ελέγχου, ούτε την κρίσιμη διαδρομή καθώς επίσης δεν περιλαμβάνει και μία από τις κύριες μελέτες της Β' Φάσης (Γεωλογική Μελέτη) και άρα, δεν θα έπρεπε παρά να διαβαθμιστεί η προσφορά στην κατηγορία «*Ελλιπής παρουσίαση Φάσεων και Σταδίων με Ελλιπή Τεκμηρίωση*» που βαθμολογείται από 55 έως 65, ενώ η βαθμολογία που δόθηκε από την αναθέτουσα ήταν 100. Η δε αναθέτουσα, με τις Απόψεις της προάλλει ότι το χρονοδιάγραμμα του βαθμολογηθέντος με 99 πάντως, δεύτερου προσφεύγοντος δείχνει εκπόνηση από μικρότερο αριθμό επιστημόνων σε σχέση με τον πρώτο παρεμβαίνοντα, ο οποίος έχει ομάδα μελέτης με 11 πολιτικούς μηχανικούς εκ των οποίων οι 4 κάτοχοι πτυχίου Γ τάξης, αντί 5 πολιτικούς μηχανικούς εκ των οποίων 2 με πτυχίο Γ τάξης και ένας τοπογράφος εκ μέρους της δεύτερης προσφεύγουσας. Τούτο όμως ουδεμία σχέση έχει ούτε με τους ισχυρισμούς συγκεκριμένων ελλείψεων επί ζητούμενων του χρονοδιαγράμματος που προβάλλει η δεύτερη προσφεύγουσα ούτε με το αντικείμενο του κριτηρίου και το κατά τα ως άνω βαθμολογητέο αντικείμενο του και ενώ άλλωστε, η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος βαθμολογήθηκε με τον ανώτατο δυνατό βαθμό και άρα, δεν θα έπρεπε να περιλαμβάνει καμία έλλειψη, ασχέτως στελέχωσης ομάδας έργου, η οποία και δεν σχετίζεται με το αντικείμενο του Κ3 κριτηρίου και αφορά το Κ4 κριτήριο αντίθετα και σε κάθε περίπτωση δεν αναιρεί ελλείψεις στην προσφορά, όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα, που δεν δικαιολογούν τέτοιο απόλυτα ανώτατο βαθμό. Η δε πρώτη παρεμβαίνουσα καταρχάς αλυσιτελώς προβάλλει ελλείψεις του δεύτερου

προσφεύγοντος, αφού δια παρέμβασης δεν δύναται να επικληθεί λόγους μείωσης της βαθμολόγησης του προσφεύγοντος, παρά να αντικρούσει τους ισχυρισμούς του τελευταίου, όσον αφορά τη δική της προσφορά, ενώ άλλωστε ούτως δεν αναιρείται το προκείμενο ζήτημα που είναι οι προβαλλόμενες ελλείψεις της προσφοράς της. Επιπλέον δε, ομοίως αλυσιτελώς, όπως και η αναθέτουσα επικαλείται τον αριθμό των μελών της ομάδας μελέτης, ενώ ακόμη προβάλλει ότι «Ωστόσο, στο χρονοδιάγραμμα της ένωσής μας παρουσιάζεται σαφώς η ανάλυση και η χρονική αλληλουχία των δραστηριοτήτων της Α' και Β' Φάσης, όπως ακριβώς απαιτείται από την οικεία διακήρυξη. Δεν απαιτείται από την τελευταία η σύνταξη χρονοδιαγράμματος με ειδικό software, έτσι ώστε να μπορεί να ισχυρισθεί ότι δεν είναι επαρκές ένα χρονοδιάγραμμα συνταχθέν με π.χ. με Excel (όπως συνηθέστατα γίνεται σε διαγωνισμούς μελετών). Και εντέλει το ουσιαστικό είναι ο προτεινόμενος χρόνος εκπόνησης της μελέτης στον οποίο δεσμεύεται ο εκάστοτε προσφέ-ρων (στοιχείο ιδιαίτερα σημαντικό στη συγκεκριμένη περίπτωση) και περαιτέρω το κατά πόσον το προτεινόμενο δυναμικό της ομάδας μελέτης και η αντίστοιχη μεθοδολογία εργασίας τεκμηριώνουν την τήρηση του εν λόγω χρο-οδιαγράμματος σε συνδυασμό με τα αναφερόμενα στην τεχνική έκθεση θέματα ιδιαίτερης σημασίας και τα πιθανά προβλήματα. Ως προς την κρίσιμη διαδρομή επισημαίνεται ότι αυτή έχει σημασία κυρίως όταν κατά την εκπόνηση της μελέτης προβλέπονται ενδιάμεσες εγκρίσεις αρμοδίων υπηρεσιών, κάτι που δεν ισχύει στη συγκεκριμένη περίπτωση σύμφωνα με την οργάνωση εκπόνησης της μελέτης που έχει επιλέξει ο Αναθέτων Φορέας (τέτοια έγκριση προβλέπεται μόνον μετά την εκπόνηση του συνόλου του μελετητικού έργου – προβλέπονται μόνο οι εγκρίσεις των μελετητικών αντικειμένων από τον Αναθέτοντα Φορέα). Στοιχεία δε σχετικά με την εσωτερική αλληλουχία εργασιών της μελετητικής ομάδας δεν αποτελούν «κρίσιμη διαδρομή», καθώς καλύπτονται από τον προτεινόμενο συστηματικό συντονισμό της ομάδας μελέτης.». Πλην όμως, δια των ως άνω ισχυρισμών της, η πρώτη παρεμβαίνουσα επί της ουσίας αποπειράται να προβάλει απαραδέκτως, την έλλειψη σκοπιμότητας των σαφών όρων βαθμολόγησης της προσφοράς, ως προς τη δική της περίπτωση και τη σχετική ανενέργεια αυτών, όσον αφορά τις μη αντικρουόμενες ελλείψεις ως προς τα σημεία ελέγχου και την κρίσιμη διαδρομή, που θεσπίστηκαν όμως ως σαφές και κρίσιμο αντικείμενο και παραμέτρους της βαθμολογικής κρίσης επί της προσφοράς, ενώ ομοίως αλυσιτελώς αποπειράται να καλύψει την οικεία έλλειψη δια αορίστων αναφορών στον συστηματικό συντονισμό της ομάδας της, που εξάλλου συνιστά και ζήτημα της

βαθμολόγησης όχι του κριτηρίου Κ3, αλλά του κριτηρίου Κ4.α, βλ. κατωτέρω. Εξάλλου, το Κ3 κριτήριο είχε συγκεκριμένο εκ της διακήρυξης, βαθμολογητέο αντικείμενο και συγκεκριμένες παραμέτρους που έπρεπε να ληφθούν υπόψη για την ακριβή βαθμολόγηση του και αν μη τι άλλο, όφειλε να παρέχει αιτιολόγηση του, η οποία προφανώς προϋποθέτει λήψη υπόψη, πολύ περισσότερο για προσφορά όχι απλώς βαθμολογηθείσα ως εξαιρετική αλλά και με τον ανώτατο βαθμό 100, κάθε σταδίου και διαδικασίας, όλων των φάσεων του υπό ανάθεση αντικειμένου και ρητά έπρεπε να περιλαμβάνει την κρίσιμη διαδρομή και τα σημεία ελέγχου του χρονοδιαγράμματος και κατ' αποτέλεσμα, η προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας να έχει εσφαλμένα βαθμολογηθεί με την οικεία ανώτατη βαθμολογία 100, δια μη λήψεως υπόψη κρίσιμου εκ της διακήρυξης απαιτούμενου περιεχομένου της, που θα έπρεπε να πληρούται πλήρως και αναλυτικά για να δικαιολογεί βαθμολογία 100, όπως ρητά ορίζει η σχετική σελ. 43 της διακήρυξης, η οποία επιφυλάσσει το βαθμολογικό εύρος 98-100 σε προσφορά με "πλήρη παρουσίαση φάσεων και σταδίων με τεκμηρίωση". Όσον αφορά τους περί του Κ4.α κριτηρίου ισχυρισμούς της δεύτερης προσφυγής, το οποίο αφορά τη ΔΟΜΗ ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ-ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ, όπου η δεύτερη προσφεύγουσα έλαβε βαθμολόγηση "Πολύ Καλή" και συγκεκριμένα 90, ήτοι τον ανώτατο βαθμό εντός του εύρους 85-90 που αντιστοιχεί στην "Πολύ Καλή" προσφορά, η τελευταία αυτή βαθμολόγηση, κατά τη σελ. 44 της διακήρυξης αναλογεί σε προσφορά που χαρακτηρίζεται από "σαφήνεια αντιστοίχισης της μεθοδολογίας και του χρονοδιαγράμματος με την Ομάδα Μελέτης ανά ειδικότητα και κατηγορία μελέτης", ενώ η βαθμολογία "Εξαιρετική" απαιτεί επιπροσθέτως και "τεκμηριωμένη" τέτοια σαφή αντιστοίχιση. Ομοίως δε, η δεύτερη προσφεύγουσα έλαβε 90, ήτοι τον ανώτατο βαθμό του εύρους 85-90 που αντιστοιχεί σε "Πολύ Καλά" στο υποκριτήριο Κ4.β ΣΥΝΟΧΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΟΜΑΔΩΝ, η δε βαθμολογία "Πολύ Καλά" απαιτεί προσφορά που χαρακτηρίζεται από αποδεδειγμένη συνεργασία στις απαιτούμενες κατηγορίες μελετών των περισσότερων από τους οικονομικούς φορείς που συμμετέχουν στην ένωση την τελευταία δεκαετία", ενώ η "Εξαιρετική" βαθμολογία προϋποθέτει επιπροσθέτως η ως άνω συνεργασία να αφορά όλους τους οικονομικούς φορείς που μετέχουν στην ένωση. Όσον αφορά το Κ4β

υποκριτήριο, ασχέτως ότι αορίστως η δεύτερη προσφεύγουσα προβάλλει ευκαιριακή συνεργασία των μελών όλων των άλλων ομάδων έργου και προσφορών, χωρίς να υποδεικνύει συγκεκριμένη εξεταστέα περίπτωση και να προσδιορίζει ακριβώς το οικείο ζήτημα και δη τα οικεία πρόσωπα με την ευκαιριακή συνεργασία επί οιασδήποτε προσφοράς, σε κάθε περίπτωση προβάλλει αφενός ότι τα μέλη της ομάδας μελέτης του αποτελούν πρόσωπα της κοινής στελέχωσης του ίδιου οικονομικού φορέα και όχι ανεξάρτητους οικονομικούς φορείς μεταξύ τους συνεργαζόμενους, ως και άνω των 20 ετών συνεχή συνεργασία με τον οικονομικό φορέα και μεταξύ τους, η δε αναθέτουσα, χωρίς ουδόλως να αντικρούει και να απαντά στα παραπάνω δικαιολογεί τη βαθμολόγηση της πρώτης παρεμβαίνουσας, ομοίως δε δεν αντικρούει ούτε η πρώτη παρεμβαίνουσα, όσον αφορά αυτή καθαυτή την προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας, η οποία όντως αποτελεί εξάλλου έναν και μόνο οικονομικό φορέα και όχι ένωση και άρα, δεν προκύπτει πώς βαθμολογήθηκε ως ένωση που τα περισσότερα μέλη της έχουν αποδεδειγμένη συνεργασία, ενώ ως ενιαίος και μόνος οικονομικός φορέας προδήλως εξομοιώνεται κατά κοινή λογική με ένωση της οποίας όλα τα μέλη έχουν αποδεδειγμένη συνεργασία. Επομένως, όσον αφορά το κριτήριο Κ4β, η βαθμολόγηση της δεύτερης προσφεύγουσας με βαθμολογία 90, αντί βαθμολογίας εμπίπτουσας στο εύρος 98-100, ήτοι «Εξαιρετική», προκύπτει όλως αναιτιολόγητη και εσφαλμένη και δη, με βάση αποδεικνυόμενη πλήρωση των αυτομάτως αντιστοιχουσών σε συγκεκριμένη βαθμολογική διαβάθμιση, παραμέτρων του κριτηρίου Κ4β, κατά την ίδια τη διακήρυξη. Όσον αφορά, το κριτήριο Κ4α, η δεύτερη προσφεύγουσα προβάλλει λεπτομερή και εξατομικευμένη κατανομή των καθηκόντων όλων των μελών της Ομάδας Μελέτης και του Συντονιστή σε πλήρη συσχέτιση με τα μελετητικά αντικείμενα και τις απαιτούμενες δραστηριότητες ανά φάση και στάδιο, σύμφωνα με το υποβληθέν χρονοδιάγραμμα και τις απαιτούμενες εργασίες συντονισμού και παραγωγής των παραδοτέων και άρα, προβάλλει πλήρωση των προϋποθέσεων τεκμηριωμένης σαφούς αντιστοίχισης μεθοδολογίας και χρονοδιαγράμματος, αντί απλώς σαφούς αντιστοίχισης, η δε αναθέτουσα, όσον αφορά τη βαθμολογία του ίδιου του δεύτερου προσφεύγοντος δεν απαντά τίποτα ούτε αντικρούει τα ανωτέρω ούτε υποδεικνύει για ποιον λόγο δεν έκρινε την αντιστοίχιση μεθοδολογίας του ως «τεκμηριωμένη». Σε αντίθεση δε με τους ισχυρισμούς του πρώτου παρεμβαίνοντος, ναι μεν η ΑΕΠΠ δεν δύναται η ίδια να βαθμολογήσει προσφορές, αλλά είναι κατά νόμο αρμόδια να ακυρώνει αναιτιολόγητες ή εσφαλμένα αιτιολογημένες βαθμολογίες, ιδίως όταν η προβαλλόμενη υποβαθμολόγηση,

αναγκαία κατά την ίδια τη δομή της διακήρυξης, δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας γενικής αξιολογικής κρίσης, αλλά έλλειψης κάποιου στοιχείου σε σχέση με την «Εξαιρετική» βαθμολογία, δηλαδή εν προκειμένω της έλλειψης του στοιχείου της «τεκμηριωμένης» αντιστοίχισης, το οποίο ο προσφεύγων επικαλείται πως πληροί, χωρίς να αντικρούει τούτο η αναθέτουσα ούτε να εξηγεί για ποιο λόγο έκρινε την τεκμηρίωση του ως ανεπαρκή, κατά τρόπο, ώστε εν τέλει η βαθμολόγηση να καταλήγει αυθαίρετη. Συνεπώς, κατ' εν μέρει αποδοχή των ισχυρισμών του δεύτερου προσφεύγοντος, η προσβαλλομένη είναι ακυρωτέα καθ' ο μέρος υποβαθμολόγησε αυτόν στο υποκριτήριο Κ4.α με βαθμό 90 αντί βαθμού εμπύπτοντος στη διαβάθμιση «Εξαιρετικά», ήτοι το εύρος 98-100, βαθμολόγησε αναίτιολογητα αυτόν στο κριτήριο Κ4β με βαθμό 90 χωρίς να αιτιολογείται ο λόγος μη βαθμολόγησης του στο εύρος 98-100 («Εξαιρετικά») και βαθμολόγησε υπέρ του δέοντος την πρώτη παρεμβαίνουσα με διαβάθμιση «Εξαιρετικά» και μάλιστα με τον ανώτατο εντός αυτής βαθμό 100 στο κριτήριο Κ3, χωρίς να λάβει υπόψη ελλείψεις επί της απαιτούμενης για τέτοια διαβάθμιση κατά τη διακήρυξη, τεκμηρίωσης της παρουσίασης φάσεων και σταδίων.

5. Επειδή, όσον αφορά τους, ισχυρισμούς του πρώτου προσφεύγοντος περί του κριτηρίου Κ4β, προβάλλει υποβαθμολόγηση του και αντίστοιχα υπερβαθμολόγηση της πρώτης παρεμβαίνουσας, επί τη βάση βελτιωμένης κατά τους ισχυρισμούς του, κατά αριθμό και προσόντα, της δικής του στελέχωσης ομάδας μελέτης σε σχέση με αυτή του πρώτου παρεμβαίνοντος, πλην όμως αλυσιτελώς επικαλείται τα σχετικά, αφού όπως ήδη εκτέθηκε επί της δεύτερης προσφυγής, το αντικείμενο βαθμολόγησης του Κ4β κριτηρίου αφορούσε αποκλειστικά, κατά τη διακήρυξη, τη συνοχή και δη, την αποδεδειγμένη συνεργασία των οικονομικών φορέων της ένωσης και άρα, οι οικείοι ισχυρισμοί της πρώτης προσφεύγουσας είναι απορριπτέοι όσον αφορά το Κ4β κριτήριο. Όσον αφορά το κριτήριο Κ4α, η πρώτη προσφεύγουσα προβάλλει ελλείψεις του οργανογράμματος της πρώτης παρεμβαίνουσας, πληρότητα του δικού της οργανογράμματος και μη νόμιμη βαθμολόγηση της ίδιας με διαβάθμιση «Πολύ Καλή» και βαθμό 90 και της πρώτης παρεμβαίνουσας με διαβάθμιση «Εξαιρετική» και βαθμό 99, ενώ αντικείμενο ακριβώς του κριτηρίου ήταν η δομή του οργανογράμματος και η κατανομή καθηκόντων σε μέλη και συντονιστή ομάδας έργου σε σχέση με το χρονοδιάγραμμα, το δε διαφοροποιητικό στοιχείο μεταξύ «Πολύ καλής» και «Εξαιρετικής» ήταν η τεκμηριωμένη με σαφήνεια αντιστοίχιση μεθοδολογίας και χρονοδιαγράμματος με την ομάδα μελέτης ανά ειδικότητα και κατηγορία μελέτης, αντί

της απλής σαφήνειας τέτοιας αντιστοίχισης. Η δε πρώτη παρεμβαίνουσα στο αρχείο ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ, σελ. 2-3 όντως περιγράφει τι πράττειο συντονιστής, ο υπεύθυνος και όλα τα λοιπά μέλη ομού της ομάδας έργου και αναφέρει ονομαστικά αυτά, παρέχοντας έτσι καθηκοντολόγιο κατά διάκριση μεταξύ συντονιστή και μελών, η δε πρώτη προσφεύγουσα, όπως βάσιμα ισχυρίζεται στο αρχείο ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ της υπέβαλε οργανόγραμμα με αναφορά στα καθήκοντα εκάστου επιμέρους μέλους της ομάδας για κάθε αντικείμενο του έργου ξεχωριστά. Επομένως, πέραν του ότι όντως το οικείο οργανόγραμμα της πρώτης προσφεύγουσας προκύπτει ως προδήλως πιο αναλυτικό, αν μη τι άλλο δεν προκύπτει ούτε η υπεροχή, με βάση το προσδιορισθέν πλαίσιο διαβάθμισης των βαθμολογιών ούτε η συγκριτική συνδρομή του στοιχείου της τεκμηρίωσης στην προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας έναντι της πρώτης προσφεύγουσας, ενώ η αναθέτουσα αβασίμως, βλ. και ανωτέρω, επικαλείται τη βαθμολογική διαφοροποίηση επί του όλως ασχέτου με το κριτήριο και τη ρητή εκ της διακήρυξης συστηματοποίηση των παραμέτρων απονομής βαθμολογικής διαβάθμισης, ζητήματος του αριθμού των μελών των ομάδων έργου και των πτυχίων των μελών. Πλην όμως, όπως ήδη επί της δεύτερης προσφυγής διαπιστώθηκε, αυτή η αιτιολόγηση είναι εσφαλμένη και δη, αντίκειται στο γράμμα της διακήρυξης, ως προς τη βαθμολόγηση του Κ4.α κριτηρίου και άρα, η προσβαλλομένη είναι ακυρωτέα ως προς τη βαθμολόγηση του πρώτου προσφεύγοντος και του πρώτου παρεμβαίνοντος στο Κ4.α κριτήριο. Όσον αφορά το Κ3 κριτήριο, η πρώτη προσφεύγουσα επικαλείται ελλείψεις στο χρονοδιάγραμμα του πρώτου παρεμβαίνοντος, ως προς την ανάλυση μελετών Α' φάσης που αφορά στην Επιλογή Θέσεων και τον Λειτουργικό Σχεδιασμό, την απλή αναφορά της πρότασης «Προκαταρκτική έκθεση λιμενικών έργων», χωρίς αλληλουχία δραστηριοτήτων και την έλλειψη στη Β' Φάση της γεωλογικής μελέτης, ενώ επίσης επικαλείται την έλλειψη αναφοράς της κρίσιμης διαδρομής, για την οποία ήδη κρίθηκε στο πλαίσιο της δεύτερης προσφυγής ότι συνιστά ουσιώδη έλλειψη σε σχέση με τα ρητά ζητούμενα και το βαθμολογητέο περιεχόμενο του Κ3 κριτηρίου, με αποτέλεσμα ελλείποντος αυτού του στοιχείου και δη, ασχέτως όλων των υπολοίπων επικαλούμενων ελλείψεων, να μην είναι δυνατή η βαθμολόγηση προσφοράς όπως της πρώτης παρεμβαίνουσας ως «Εξαιρετικής» και δη με τον ανώτατο βαθμό, 100. Αλυσιτελώς δε η πρώτη παρεμβαίνουσα προβάλλει ότι δεσμεύεται για την υλοποίηση του χρονοδιαγράμματος και την εκπόνηση άρτιας μελέτης στο συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα και με το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα και ότι το χρονοδιάγραμμα της

προσφοράς της είναι προϊόν συνεκτίμησης της χρονικής αλληλουχίας όλων των δραστηριοτήτων κατά φάσεις και στάδια, ισχυρισμοί όμως αόριστοι και αλυσιτελώς προβαλλόμενοι, αφού αφενός ουδόλως αρκούσε η γενικόλογη δήλωση δέσμευσης τήρησης του χρονοδιαγράμματος, η οποία άλλωστε ισχύει για κάθε προσφορά και άρα, αν ίσχυαν όσα αναφέρει η πρώτη παρεμβαίνουσα θα έπρεπε όλοι να βαθμολογηθούν με 100, αφετέρου το Κ3 κριτήριο είχε συγκεκριμένο εκ της διακήρυξης, βαθμολογητέο αντικείμενο και συγκεκριμένες παραμέτρους που έπρεπε να ληφθούν υπόψη για την ακριβή βαθμολόγηση του και αν μη τι άλλο, όφειλε να παρέχει αιτιολόγηση του, η οποία προφανώς προϋποθέτει λήψη υπόψη, πολύ περισσότερο για προσφορά όχι απλώς βαθμολογηθείσα ως εξαιρετική αλλά και με τον ανώτατο βαθμό 100, κάθε σταδίου και διαδικασίας, όλων των φάσεων του υπό ανάθεση αντικειμένου, μεταξύ των οποίων και η γεωλογική μελέτη και ρητά έπρεπε να περιλαμβάνει την κρίσιμη διαδρομή και τα σημεία ελέγχου του χρονοδιαγράμματος και κατ' αποτέλεσμα, η προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας να έχει εσφαλμένα βαθμολογηθεί με την οικεία ανώτατη βαθμολογία 100, δια μη λήψεως υπόψη κρίσιμου εκ της διακήρυξης απαιτούμενου περιεχομένου της, που θα έπρεπε να πληρούται πλήρως και αναλυτικά για να δικαιολογεί βαθμολογία 100, όπως ρητά ορίζει η σχετική σελ. 43 της διακήρυξης, η οποία επιφυλάσσει το βαθμολογικό εύρος 98-100 σε προσφορά με "πλήρη παρουσίαση φάσεων και σταδίων με τεκμηρίωση". Η πρώτη προσφεύγουσα επίσης προβάλλει ότι ο δεύτερος προσφεύγων δεν συμπεριέλαβε στην Έκθεση Μεθοδολογίας του περιγραφή αλληλουχίας δραστηριοτήτων, αλλά μόνο υπέβαλε οργανόγραμμα, καίτοι βαθμολογήθηκε με διαβάθμιση "Εξαιρετική" και βαθμό 99. Όμως, από το χρονοδιάγραμμα του δεύτερου προσφεύγοντος προκύπτει, πως σύμφωνα και με τα βαθμολογητέα ζητούμενα του Κ3 κριτηρίου υπέβαλε τεκμηρίωση-αιτιολόγηση αυτού, με μνεία κρίσιμης διαδρομής στο χρονοδιάγραμμα και σημείων ελέγχου και τρόπους αντιμετώπισης τυχόν καθυστερήσεων, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει σαφής έλλειψη που καθιστά αν μη τι άλλο μη τεκμηριωμένη ή ελλιπώς τεκμηριωμένη την πρόταση του, ώστε, κατά τη σελ. 44 της διακήρυξης να μην δύναται να λάβει διαβάθμιση "Εξαιρετική", ενώ άλλωστε δεν δύναται η ΑΕΠΠ υπεισερχόμενη στη θέση της αναθέτουσας να προβεί σε περαιτέρω ειδικότερη κρίση, πέραν της σαφούς έλλειψης ζητούμενου στοιχείου, περί της ποιότητας της τεκμηρίωσης αυτής και άρα, οι σχετικοί ισχυρισμοί της πρώτης προσφεύγουσας είναι απορριπτέοι. Όσον αφορά την προσφορά της ..., προκύπτει, όπως ισχυρίζεται η πρώτη προσφεύγουσα έλλειψη αναφοράς δραστηριοτήτων Α'

φάσης, παρά μόνο αναφέρεται η “Προκαταρκτική Έκθεση Λιμενικών Έργων” και άρα, δεν υπάρχει το απαιτούμενο στοιχείο για “Πολύ Καλή” βαθμολογία όπως έλαβε, της τουλάχιστον πλήρους παρουσίασης των φάσεων του έργου, με συνέπεια μη νομίμως να έχει βαθμολογηθεί με βαθμό 90, εντός του εύρους “Πολύ καλής” βαθμολογικής διαβάθμισης. Περαιτέρω, η πρώτη προσφεύγουσα επικαλείται ότι η ίδια υποβαθμολογήθηκε στο Κριτήριο Κ3 με βαθμό 90 (“Πολύ καλά”), καίτοι επικαλείται πως περιέλαβε αναλυτική αλληλουχία δραστηριοτήτων για όλα τα αντικείμενα σε συμφωνία με τον Οδηγό Εκπόνησης Μελετών Δημοσίων Έργων και ότι δεν παρέλειψαν κάποιο αντικείμενο και στις 2 φάσεις της μελέτης, περιέλαβαν την κρίσιμη διαδρομή, προβλέπει όλες τις υποστηρικτικές μελέτες και δεν παρεκκλίνουν από τους καθορισμένους χρόνους, ενώ κατά το πρακτικό που επικύρωσε η προσβαλλομένη, αναφέρθηκε ότι έχει ελλιπή τεκμηρίωση στην πλήρη παρουσίαση των φάσεων και σταδίων, χωρίς όμως κανένα προσδιορισμό συγκεκριμένης έλλειψης. Η αναθέτουσα εν τέλει δεν αντικρούει τους ισχυρισμούς της πρώτης προσφεύγουσας, αλλά αιτιολογεί τη βαθμολόγηση, άρα και την κρίση περί ελλιπούς τεκμηρίωσης επί της βάσης ότι περιέγραψε την αλληλουχία κατά τον Οδηγό Εκπόνησης Μελετών, εφαρμόζοντας την εκ του νόμου και των οικείων εγκυκλίων διαδικασία χωρίς κάποια ιδιαιτερότητα. Η αιτιολόγηση αυτή όμως είναι αντίθετη στη διακήρυξη, η οποία ουδόλως υπέλαβε ως μέσο επίτευξης Εξαιρετικής βαθμολογίας, κάποια ιδιαιτερότητα του χρονοδιαγράμματος, αλλά την πληρότητα τεκμηρίωσης των πλήρων φάσεων του έργου, ουδόλως δε μπορεί να νοηθεί ως ελλιπής τεκμηρίωση αυτή που ερείδεται στον Οδηγό Εκπόνησης Μελετών, ιδίως αφού η αναθέτουσα δεν όρισε κάτι αντίθετο και συγκεκριμένο ούτε τελικά αντικρούεται ότι δεν προκύπτει έλλειψη φάσης και τεκμηρίωσης και κατ’ αποτέλεσμα, η βαθμολόγηση της πρώτης προσφεύγουσας με βαθμό εντός του εύρους “Πολύ Καλά”, αντί “Εξαιρετικά” είναι παράνομη και δη, παρανόμως αιτιολογημένη. Συνεπώς, κατ’ εν μέρει αποδοχή των ισχυρισμών της πρώτης προσφεύγουσας, η προσβαλλομένη είναι ακυρωτέα καθ’ ο μέρος υποβαθμολόγησε αυτόν στο υποκριτήριο Κ3 με βαθμό 90 αντί βαθμού εμπύπτοντος στη διαβάθμιση «Εξαιρετικά», ήτοι το εύρος 98-100, βαθμολόγησε εσφαλμένα δε στη διαβάθμιση «Πολύ Καλά» τον ... και στη διαβάθμιση «Εξαιρετικά» την πρώτη παρεμβαίνουσα και καθ’ ο μέρος στο Κ4α κριτήριο ανααιτιολόγητα σε κάθε περίπτωση βαθμολόγησε αυτόν με διαβάθμιση «Πολύ Καλά» και την πρώτη παρεμβαίνουσα με διαβάθμιση «Εξαιρετικά».

6. Επειδή, όσον αφορά τους ισχυρισμούς αμφοτέρων των προσφευγόντων για

το Κ1α κριτήριο, ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα παραβλέπει την ανάγκη εκπόνησης γεωτεχνικής και Η/Μ και κτιριακών εγκαταστάσεων, μελετών, παραβλέπει παρεκκλίσεις από τις Οδηγίες Εθνικού Δικαίου σχετικά με την έλλειψη μελέτης ... και ..., η δε πρώτη προσφεύγουσα προβάλλει ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα προέβη σε μερική αξιοποίηση του φακέλου έργου με αντιγραφή αποσπασμάτων σε σχέση με όσα αναπτύσσονται για το αντικείμενο των μελετών, επισημαίνει δε, πλήρη αντιγραφή των σελ. 4, 5 και 7 στο αρχείο ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ της προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας. Το δε κριτήριο Κ1α ορίζεται κατά τη σελ. 42 της διακήρυξης ως ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ, με περαιτέρω πρόβλεψη ότι διαβάθμιση «Εξαιρετικά» με βαθμό 98-100 απονέμεται σε περίπτωση ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ και διαβάθμιση «Πολύ Καλά, με βαθμό 85-90 σε περίπτωση πλήρους μεν ανάλυσης κυρίων αντικειμένων, με ελλείψεις στις υποστηρικτικές μελέτες, ενώ άλλωστε περιγραφή βασιζόμενη αποκλειστικά στον φάκελο της δημόσιας σύμβασης χαρακτηρίζεται ως «Ικανοποιητική» και βαθμολογείται με 55-65. Η πρώτη παρεμβαίνουσα, ως προς τους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος επικαλείται αλυσιτελώς ότι οι προβαλλόμενες ελλείψεις του, ανάγονται σε ελλείψεις προβλέψεων του φακέλου του έργου και σε προς τούτο σκοπιμότητα της αναθέτουσας, πλην όμως κατά τα ανωτέρω, η απλή συμμόρφωση με τον φάκελο του έργου, δεν επιφέρει πάρα μόλις Ικανοποιητική Βαθμολογία και όχι Εξαιρετική και δη, βαθμό 100 που έλαβε η πρώτη παρεμβαίνουσα, αβασίμως δε αυτή, κατ' ακριβώς τους ανωτέρω λόγους, ισχυρίζεται ότι οι ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος απαραδέκτως στρέφονται κατά των ελλείψεων του φακέλου του έργου. Όσον δε αφορά τους ισχυρισμούς της πρώτης προσφεύγουσας, ναι μεν δεν αποκλειόταν η αντιγραφή από τους μετέχοντες τμημάτων των εγγράφων της σύμβασης, πλην όμως ο βαθμός 100 απαιτούσε κατά τα ανωτέρω πλήρη ανάλυση όλων των μελετών, η οποία προδήλως δεν συνάδει με απλή αντίγραφο όσον αφορά τη ΜΕΛΕΤΗ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ τμημάτων των εγγράφων της σύμβασης, αλλά απαιτούσε προφανώς μια πρωτότυπη δημιουργική εργασία των μετεχόντων και μια ανάλυση πέραν των κατ' ελάχιστον απαιτούμενων, που εξάλλου επέφεραν κατά τα ανωτέρω μόνο «Ικανοποιητική» βαθμολογία. Επομένως, αν μη τι άλλο, η εντός του Κ1α κριτηρίου, βαθμολόγηση της πρώτης παρεμβαίνουσας εντός του εύρους της «Εξαιρετικής» βαθμολογίας, προκύπτει ως ανατιολόγητη και εσφαλμένη, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών αμφοτέρων των προσφευγόντων. Η δε πρώτη προσφεύγουσα

επιπλέον προβάλλει ότι ο δεύτερος προσφεύγων περιλαμβάνει στην προσφορά του εσφαλμένες αναφορές, σε ανάγκη ... και ..., ότι προσφέρει γεωτεχνικές έρευνες που δεν ζητούνται, ότι προσφέρει αρχιτεκτονική μελέτη που δεν ζητείται και ότι προσφέρει μελέτη προγραμματικού σχεδίου που επίσης δεν ζητείται, πλην όμως ουδόλως αυτά αναιρούν, αλλά και επιβεβαιώνουν την ορθότητα βαθμολόγησης του δεύτερου προσφεύγοντα με βαθμό στην κλίμακα «Εξαιρετικά», αφού όχι μόνο δεν προκύπτει έλλειψη, αλλά ακόμη και αν όσα αναφέρει η πρώτη προσφεύγουσα είναι βάσιμα, αυτός προσφέρει περισσότερα από όσα ζητούνται. Ομοίως δε είναι απορριπτός ο ισχυρισμός της πρώτης προσφεύγουσας περί του ότι ο δεύτερος προσφεύγων περιέλαβε τον λειτουργικό σχεδιασμό και εν συνεχεία τον γεωμετρικό, ως μη διακριτές φάσεις, αφενός επειδή όντως τις περιέγραψε αυτός ως διαδοχικά στάδια, αφετέρου διότι ουδόλως τούτο αναιρεί την πληρότητα ανάλυσης που ήταν και το αντικείμενο βαθμολόγησης στο Κ1α κριτήριο. Περαιτέρω, η πρώτη προσφεύγουσα έλαβε βαθμό 90, ήτοι «Πολύ καλά», στο Κ1α κριτήριο παρότι επικαλείται πως παρείχε πλήρη ανάλυση όλων των κύριων και υποστηρικτικών μελετών, ενώ η αναθέτουσα ανέφερε αόριστες όντως, ελλείψεις στις υποστηρικτικές του μελέτες χωρίς να εντοπίσει τις ελλείψεις αυτές και χωρίς καν να αιτιολογεί την οικεία κρίση της ούτε με τις Απόψεις της, με συνέπεια ούτως η βαθμολόγηση του με 90 στο Κ1α κριτήριο να προκύπτει ως ανααιτιολόγητη. Το δε κριτήριο Κ1β αφορά ΕΝΤΟΠΙΣΜΟ ΘΕΜΑΤΩΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΤΥΧΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ, η δε «Εξαιρετική» βαθμολογία απαιτεί καταγραφή όλων των θεμάτων/προβλημάτων και η «Πολύ καλή» καταγραφή των περισσότερων εξ αυτών, ενώ το Κ1γ κριτήριο αφορά την ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ, με την τεκμηριωμένη πρόταση επίλυσης επί όλων των θεμάτων να βαθμολογείται με «Εξαιρετικά» και την τεκμηριωμένη πρόταση επί των περισσότερων θεμάτων με «Πολύ Καλά». Η πρώτη προσφεύγουσα έλαβε βαθμό 90, ήτοι Πολύ Καλά σε αμφότερα τα Κ1β και Κ1γ κριτήρια, με αιτιολόγηση αόριστη περί καταγραφής και προτάσεις αντιμετώπισης επί των περισσότερων θεμάτων, χωρίς να εντοπίσει η αναθέτουσα τι ελλείπει και χωρίς να συμπληρώσει ούτε με τις Απόψεις της, ενώ όπως βάσιμα η πρώτη προσφεύγουσα επισημαίνει, αν μη τι άλλο είχε υποβάλει σειρά πολλών ζητημάτων, όπως 4 ελλείψεις του φακέλου έργου και 21 προβλήματα επί των μελετών με τρόπους επίλυσης, χωρίς όμως η αναθέτουσα εν τέλει να αιτιολογεί γιατί τούτα είναι ελλιπή. Άρα, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών της πρώτης προσφεύγουσας είναι ανααιτιολόγητη η βαθμολόγηση της

με βαθμό 90 εντός του εύρους «πολύ καλά», που προϋποθέτει ελλείψεις προβαλλόμενων θεμάτων και λύσεων και τεκμηρίωσης των τελευταίων, στα κριτήρια Κ1β και Κ1γ. Περαιτέρω, η πρώτη προσφεύγουσα προβάλλει ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα και ο δεύτερος προσφεύγων, ως και ο οικονομικός φορέας ..., εκτίμησαν λίγα προβλήματα και προέβησαν σε λίγες επισημάνσεις, χωρίς να προβούν σε επισημάνσεις για το σύνολο των αντικειμένων του έργου ενώ προβαίνει, όσον αφορά την πρώτη παρεμβαίνουσα σε κριτική επί των προτεινόμενων λύσεων. Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι απορριπτέοι, διότι αφενός η ποιότητα των προτεινόμενων λύσεων, εφόσον πάντως αυτές υφίστανται και ενσωματώνουν μια αληθή πρόταση και όχι επανάληψη της διακήρυξης, συνιστά ζήτημα ανέλεγκτης τεχνικής κρίσης της αναθέτουσας, αφετέρου, δεν υπάρχει κάποιος ορισμένος κύκλος συγκεκριμένων προβλημάτων και θεμάτων ώστε να κριθεί προσφορά ως ελλιπής εκ της διακήρυξης και άρα, ανάγεται στην αναθέτουσα, να κρίνει αν οι προτάσεις και η καταγραφή των προβλημάτων αντιμετωπίζουν το σύνολο ή τα περισσότερα ή λιγότερα από τα υπάρχοντα θέματα, υπό τον όρο βέβαια, ότι η αναθέτουσα αν δεν διαγνώσει πλήρη ανάλυση του ζητήματος και καταγραφή όλων των θεμάτων, οφείλει να αιτιολογήσει τούτο, ήτοι να εντοπίσει τι ελλείπει, όπως ήδη διαγνώσθηκε επί της βαθμολόγησης της πρώτης προσφεύγουσας. Τα ίδια ισχύουν και προς τούτο είναι απορριπτέοι και οι ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος περί υπερβαθμολόγησης της πρώτης παρεμβαίνουσας στα Κ1β και Κ1γ κριτήρια, διότι ακριβώς το ζήτημα των υπό καταγραφή προβλημάτων και της αποτελεσματικότητας των προτάσεων, ανάγεται σε ανέλεγκτη κρίση της αναθέτουσας, όσον αφορά τα αληθή προβλήματα που η ίδια κρίνει και την ποιότητα των προτεινόμενων λύσεων, ουδόλως δε η εξ ενός προσφέροντος προβολή ενός προβλήματος σημαίνει ότι όντως συνιστά έλλειψη άλλης προσφοράς αν δεν το εντοπίσει, διότι η έλλειψη προϋποθέτει ύπαρξη του θέματος, πράγμα που με τη σειρά του ανάγεται στην κρίση της αναθέτουσας, ενώ αντίθετα στο Κ1α κριτήριο το αντικείμενο βαθμολόγησης ήταν η ύπαρξη ή μη συγκεκριμένων ελλείψεων επί των μελετών, οι οποίες για να λάβουν βαθμό άνω του 65, έπρεπε να περιλαμβάνουν μια ανάλυση και ένα αντικείμενο, πέραν της οριζόμενης στον φάκελο της σύμβασης. Επομένως, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών της πρώτης προσφεύγουσας, η προσβαλλόμενη είναι ακυρωτέα καθ' ο μέρος είναι αναιτιολόγητα έλαβε βαθμό 90 εντός της διαβάθμισης «Πολύ Καλά», στα Κ1α, Κ1β και Κ1γ κριτήρια και κατ' αποδοχή των ισχυρισμών αμφοτέρων των προσφευγόντων, ομοίως ακυρωτέα ως αναιτιολόγητη είναι η

βαθμολόγηση της πρώτης παρεμβαίνουσας με βαθμό 100 και δη, εντός της διαβάθμισης «Εξαιρετικά» στο κριτήριο Κ1α.

7. Επειδή, όσον αφορά το Κ2 κριτήριο, αυτό αναλύεται μεταξύ άλλων σε Κ2α ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΑΝΑ ΦΑΣΗ ΚΑΙ ΣΤΑΔΙΟ με βαθμολογική διαβάθμιση «Εξαιρετικά» για πλήρη παρουσίαση και ανάλυση φάσεων και σταδίων σύμφωνα με τις ισχύουσες προδιαγραφές και κανονισμούς και «Πολύ Καλά», όταν υπάρχει πλήρης παρουσίαση και ανάλυση φάσεων, αλλά με παραλείψεις σταδίων. Ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει ότι η πρώτη προσφεύγουσα και η δεύτερη παρεμβαίνουσα δεν προβλέπουν μελέτες παράκτιας επικινδυνότητας και επιπτώσεων κλιματολογικής αλλαγής στην ακτομηχανική μελέτη, κατά την παρ. Α4 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α της διακήρυξης, ενώ ο οικονομικός φορέας ... δεν περιλαμβάνει καμία μελέτη της παρ. Α4 ανωτέρω, χωρίς να αντικρούει τούτο η αναθέτουσα, ενώ επιπλέον, ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλει αοριστία και ασάφεια στο θέμα των ισχυουσών προδιαγραφών και κανονισμών. Ο τελευταίος αυτός ισχυρισμός είναι απορριπτέος αφού βαθμολογητέο αντικείμενο ήταν η συμμόρφωση με τους κανονισμούς και όχι η αναλυτική καταγραφή τους. Δεκτοί δε γίνονται οι ισχυρισμοί για τον βαθμολογηθέντα με 99 ..., ήτοι βαθμό αντιστοιχούντα σε πλήρη παρουσίαση και ανάλυση φάσεων και σταδίων, αφού ουδόλως, ελλείψει των ανωτέρω μελετών είναι δυνατόν να καλύπτεται η προϋπόθεση βαθμολόγησης στην κλίμακα «Εξαιρετικά». Περαιτέρω, όσον αφορά τις παραλείψεις των οικείων μελετών στο πλαίσιο της ακτομηχανικής μελέτης, αυτές όντως, όπως συνομολογούν και οι παρεμβαίνοντες συνιστούν μέρος των συμβατικών τους υποχρεώσεων ως τυχόν αναδόχων, ουδόλως όμως η υποχρέωση τους να τις εκπονήσουν σημαίνει πληρότητα τους στο ως άνω Κριτήριο, που ακριβώς ανάγεται στην παρουσίαση των οικείων φάσεων και σταδίων και την ανάλυση αυτών και άρα, το βαθμολογητέο αντικείμενο ήταν ακριβώς η παρουσίαση και ανάλυση αυτή, χωρίς η τυχόν όντως ούτως ή άλλως εκτέλεση των οικείων μελετών να αναιρεί την έλλειψη σε επίπεδο ανάλυσης, της πρότασης των προσφερόντων. Επομένως, όσον αφορά την πρώτη παρεμβαίνουσα που βαθμολογήθηκε εντός του εύρους «Εξαιρετικά» και δη με 100, η οικεία κρίση της αναθέτουσας, ενόψει σε κάθε περίπτωση ακόμη και επουσιωδών ελλείψεων, δεν δικαιολογείται και είναι εσφαλμένη, όμως όσον αφορά τη βαθμολόγηση της πρώτης παρεμβαίνουσας που ούτως ή άλλως βαθμολογήθηκε με «Πολύ Καλά» και δη, με εντοπισμό ελλείψεων σταδίων στην προσφορά του, ασχέτως ποια είναι αυτά, βλ. κατωτέρω, αφού η βαθμολόγηση του είναι

αναιτιολόγητη, οι ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος προβάλλονται αλυσιτελώς και άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού ως τουλάχιστον έχει η προσβαλλομένη, η πρώτη προσφεύγουσα βαθμολογήθηκε επί τη βάσει ελλιπούς περιεχομένου της προσφοράς της. Η δε πρώτη προσφεύγουσα προβάλλει εσφαλμένη βαθμολόγηση με βαθμό «Εξαιρετικά» του δεύτερου προσφεύγοντος και της πρώτης παρεμβαίνουσας, αμφισβητώντας την ποιότητα των μελετητικών μεθοδολογιών που προτείνουν, χωρίς όμως να προβάλλει κάποια αποδεικνυόμενη άνευ ετέρου αυτή καθαυτή έλλειψη πρόβλεψης, με αποτέλεσμα οι ισχυρισμοί της, που εν τέλει ανάγονται σε ζητήματα αποτελεσματικότητας λύσεων και ποιότητας μεθοδολογίας των συνδιαγωνιζομένων, απαραδέκτως βάλλουν κατά της σχετικής τεχνικής κρίσης της διοίκησης, ενώ αναποδείκτως άλλωστε προβάλλει ως έλλειψη της πρώτης παρεμβαίνουσας αναφοράς εύρους γεωφυσικής διασκόπησης και μη αναφοράς συχνότητα μέτρησης οργάνου side scan και θέσεων συλλογής δειγμάτων, αφού δεν προκύπτει ότι οι οικείες μη αναφορές, στο πλαίσιο της διαφορετικής πάντως πρότασης της πρώτης παρεμβαίνουσας αναιρούν την πληρότητα της τελευταίας, όπως κατ' ανέλεγκτη κρίση της την έκρινε η αναθέτουσα. Επιπλέον, η πρώτη προσφεύγουσα προβάλλει ότι περιέλαβε 3 θέσεις για την ακτμηχανική αξιολόγηση, σε αντίθεση με τους συνδιαγωνιζόμενους που περιέλαβαν μόνο την επιλεγείσα θέση, πλην όμως, καθ' ο μέρος δια τούτου βάλλει κατά της βαθμολόγησης των συνδιαγωνιζόμενων, οι ισχυρισμοί της είναι απορριπτέοι, αφού κατ' ανέλεγκτη κρίση της αναθέτουσα με τις Απόψεις, προβάλλει ότι η ενιαία μελέτη έχει το πλεονέκτημα της συγκριτικής αξιολόγησης εναλλακτικών και ότι δεν προσφέρει ανώτερη ποιότητα μελέτης, η διακριτή μελέτη για κάθε εναλλακτική θέση. Πλην όμως όπως βάσιμα η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα ανωτέρω αν μη τι άλλο δεν συνιστούν έλλειψη της προσφοράς της, ενώ όμως στο Κ2α κριτήριο βαθμολογήθηκε με διαβάθμιση «πολύ καλή» και με αόριστη αιτιολογία παραλείψεις σταδίων που όμως ούτε δια της προσβαλλομένης ούτε δια των Απόψεων, κατανομάζονται και επισημαίνονται με αποτέλεσμα να είναι αναιτιολόγητη η οικεία βαθμολόγηση της ίδιας στο κριτήριο Κ2α και δη, ενώ η παραπάνω διαπίστωση κατόπιν ισχυρισμού του δεύτερου προσφεύγοντος δεν αναιρεί την οικεία έλλειψη, αφού είναι άγνωστο ποια τυχόν έλλειψη εντόπισε η αναθέτουσα βαθμολογώντας με «Πολύ Καλά» την πρώτη προσφεύγουσα και η κρίση της ΑΕΠΠ επί άλλης προσφυγής δεν δύναται να υποκαταστήσει την οικεία έλλειψη αιτιολογίας και να καταστεί το πρώτον αιτιολόγητο αναιτιολόγητου κεφαλαίου της προσβαλλομένης.. Άρα, όσον αφορά το Κ2α κριτήριο,

κατ' εν μέρει αποδοχή των ισχυρισμών του δεύτερου προσφεύγοντος πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλομένη καθ' ο μέρος εσφαλμένα και ανατιολόγητα απένειμε βαθμολογία εντός του εύρους «Εξαιρετικά» στον ... και την πρώτη παρεμβαίνουσα και κατ' εν μέρει αποδοχή των ισχυρισμών της πρώτης προσφεύγουσας, καθ' ο μέρος ανατιολόγητα βαθμολόγησε την πρώτη προσφεύγουσα με βαθμολογία εντός του εύρους «Πολύ Καλά».

8. Επειδή, κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω πρέπει να γίνουν δεκτές εν μέρει οι Προδικαστικές Προσφυγές, κατά το ανωτέρω, ανά σκέψη αιτιολογικό, να γίνουν δε δεκτές εν μέρει οι Παρεμβάσεις καθ' ο μέρος κατά τ ανωτέρω απορρίπτονται οι οικείοι ισχυρισμοί των προσφυγών. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη κατά το αιτιολογικό και να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα η υπόθεση για νέα ορθώς αιτιολογημένη βαθμολογική κρίση, όπου κατά τα ανωτέρω και ανά περίπτωση, τούτο προκύπτει από κάθε ανωτέρω σκέψη και για κάθε οικείο ζήτημα και δη, προκύπτει κατά περίπτωση εσφαλμένη ή όλως ανατιολόγητη ή πλημμελώς αιτιολογημένη, κρίση αυτής.

9. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί στον πρώτο προσφεύγοντα το παράβολο με αρ. ... και ποσού 2.875,00 ευρώ και στον δεύτερο προσφεύγοντα το παράβολο με αρ. ... και ποσού 2.875,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την πρώτη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει τη δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει τις Παρεμβάσεις του πρώτου παρεμβαίνοντος.

Ακυρώνει τη με αρ. Δ20/οικ. 1928//Φ.29/Μ-Ε/10-9-2020 Απόφασης Διευθυντή ... της αναθέτουσας, κατά το αιτιολογικό και αναπέμπει στην αναθέτουσα, συναφώς κατά το αιτιολογικό.

Ορίζει την επιστροφή στον πρώτο προσφεύγοντα του παραβόλου με αρ. ... και ποσού 2.875,00 ευρώ και στον δεύτερο προσφεύγοντα του παραβόλου με αρ. ... και ποσού 2.875,00 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 21-10-2020 και εκδόθηκε στις 6-11-2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΞΕΝΟΣ